

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi23.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazetesi
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

18 Aralık 2024 S.38

2 Bu Yürüyüşü Durduramayacaksınız!

İşçi ve emekçilerin eylem dalgası burjuva düzenin kıyılarını aralıksız dövüyor! Dur durak bilmeden... irili ufaklı... anlık veya uzun süreli... Her yer kaynıyor.

Sağlık emekçileri iki ayda üçüncü defa greve çıkma kararı aldı. Mevcut şartlar işçileri, ücretli emekçileri her geçen gün daha fazla harekete geçmeye zorluyor.

Metal işçileri RTE'nin "grev yasağı kararı"na meydan okuyor. Resmi Gazete'de RTE imzasıyla duyuruldu yasak.

Muhabirimiz

Lütfiye Burcu Kara

83 Gündür Tutuklu!

2

Editör

Büyük Devrimci Gelişmelerin Eşiğinde

4

Serpil Ünal

Sesimizi Duyun

11

Hakkımı Ver

12

Zindanları Yıkacak, Zaferi Biz Kazanacağız

Bu Yürüyüşü Durduramayacaksınız

Manşet

İşçi ve emekçilerin eylem dalgası burjuva düzenin kıyılarını aralıksız dövüyor! Dur durak bilmeden... irili ufaklı... anlık veya uzun süreli... Her yer kaynıyor.

Sağlık emekçileri iki ayda üçüncü defa greve çıkma kararı aldı. Mevcut şartlar işçileri, ücretli emekçileri her geçen gün daha fazla harekete geçmeye zorluyor.

Metal işçileri RTE'nin "grev yasağı kararı"na meydan okuyor. Resmi Gazete'de RTE imzasıyla duyuruldu yasak. "Milli güvenliği bozucu nitelikte görüldüğü" için yasaklandı grev! Böylece bütün işçiler bir kez daha görüyor ve anlıyor çıplak gerçeği... "Milli" demek, burjuva demektir. Hükümet "burjuva millet/ulus" temsilcisidir, işçi ve emekçiler ulusunun değil! Şu halde bu hükümetin temsil ettiği "millilik" karşısında bütün işçi ve emekçiler "gayri milli"dir!

Ülkenin dört yanında protesto eylemleri yapıyor, yürüyüşler düzenliyor işçiler. Fabrika önlerine, patronların "karargahlarına", tekellerin merkezlerine... İnat, direngen bir kararlılık ve sebat...

Hedefte Ankara! Dört bir yandan kopup gelmişler. Hükümetin "asgari ücret tespit oyunu"na ve işçilere yönelik baskı ve saldırılarına karşı burjuvazinin başkentinde düşmanının karşısına dikiliyor!

Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, yine zaptiye aklıyla karşılıyor hareketi. Çaresizler!..

Sendika başkanları, merkez yöneticileri yerlerde sürükleniyor, zorla gözaltına alınıyor.

Sanıyorlar ki daha çok baskı, tehdit, gözdağı verme işe yarayacak... Bu kışta kıyamette Ankara'nın kapılarına dayanan işçiler pusup sinecek!

Oysa aynı gün, aynı yerde sloganlarla inletiyor işçiler sokakları: "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!"

Dinci faşizmin başkentinde düşmanının yüzüne haykırıyor: "İnsanca Yaşam Hakkımı Ver!", "Asgari Ücretle Sen Yaşa Mehmet Şimşek!"

Ne polis bariyeri, ne kısa süre önceki gözaltılar... "Yürüyor adım adım/ Yürüyor ağır ağır.../Açık geniş adımlarla arşınlıyor yolları./Ağır iki balyoz gibi sallanıyor kolları."

Öfke yükseliyor. Eylem dalgası da... Suriye ve Rojava'da "yüz yıllık rüya" peşinde kardeş halklara saldıran, "fethetilen" dinci faşizm, burada bizzat kendi evinde işçi ve emekçilerin öfke seli altında sendeliyor.

Devrimci işçiler bir kez daha pratikte gösteriyor: "Gerçek düşman içeride!"

Büyük Devrimci Gelişmelerin Eşiğinde

Editör

Dinci faşist çetelerin Suriye'de iktidarı ele geçirmelerini kendi zaferi olarak gören dinci faşist iktidar, içeride işçi sınıfının grevleriyle, ücretli emekçilerin eylemleriyle Kürt ulusunun özgürlük savaşıyla, yoksul kitlelerin ayaklanma eğilimleriyle boğuşuyor.

Dünyada taşlar yerinden oynuyor. Her geçen gün, dünyayı sarsacak gelişmelere uyanıyoruz artık. Son olarak Suriye, iki haftayı bulmayan bir zaman zarfında dinci faşist çetelerin, onların iplerini ellerinde tutan emperyalistlerin, Türkiye ve siyonist İsrail gibi devletlerin avuçlarının içine düştü ve yıkıldı.

Emperyalist devletler, 11 Eylül 2001 provokasyon saldırısıyla ilan edip başlattıkları küresel savaşı, nükleer silahların da kullanılabileceği devletler arası topyekûn bir savaşa dönüştürme hazırlığı içinde olduklarını gizlemiyorlar bile.

Tarihin olağanüstü hızlandığını artık çıplak gözle dahi görmek mümkün. Bunun, devrimci durumun bütün dünyaya yayılmasının ve devrimci durum koşullarının kendilerini kabul ettirmelerinin sonucu olduğundan hiçbir kuşku

duyulmamalı.

Türkiye ve Kürdistan, bu koşullardan azade değiller. Aksine Türkiye ve Kürdistan, devrimci durum koşullarının toplumsal yaşamın tüm alanlarında baskın hale geldiği, kendilerini kabul ettirdikleri, gelişmelere yön verdikleri ülkelerin başında gelmektedir. Uzun iç savaş ve devrimci durum iki ülke koşullarının temel karakteristiğidir.

İç savaş biçiminde gelişen sınıf savaşı, Türkiye ve Kürdistan'da giderek hem sertleşiyor hem de iki ülkenin tüm sınıflarına, tüm katmanlarına yayılıyor, onları etkisi altına alıyor ve sınıf savaşının içine çekiyor. Başta işçi sınıfı olmak üzere, her toplumsal kesim ve ezilen ulus kendi talepleriyle tekeli sermaye sınıfının, onun politik temsilcisi dinci faşist iktidarın karşısına dikiliyor.

Dinci faşist çetelerin Suriye'de iktidarı ele

Türkiye ve Kürdistan kurumuş bir bozkıra dönüşmüştür ve en ufak bir kıvılcımın bozkırı tutuşturmasından büyük bir korku duyuluyor.

geçirmelerini kendi zaferi olarak gören dinci faşist iktidar, içeride işçi sınıfının grevleriyle, ücretli emekçilerin eylemleriyle Kürt ulusunun özgürlük savaşıyla, yoksul kitlelerin ayaklanma eğilimleriyle boğuşuyor. Son olarak, Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü işçiler iki aydan bu yana süren toplu sözleşme görüşmelerinde MESS ve patronların dayattıkları tekliflere karşı harekete geçtiler. Hitachi Energy'nin dört fabrikasında 4 Aralık'ta başlayan grev, kararlılıkla sürüyor. 13 Aralık'ta Schneider Electric'in İzmit ve Manisa; General Electric'in Gebze fabrikalarında binden fazla işçi greve çıktı. Bunun gibi büyük fabrika işçileri, küçük işletme işçileri, inşaat işçileri gibi dağınık, ama sayı olarak azımsanmayacak ölçüde işçi grev, direniş gibi eylemlerin içinde.

Tekelci sermaye sınıfı ve dinci faşist iktidarın gerçek korkusunun kaynağı işte burası. Türkiye ve Kürdistan kurumuş bir bozkıra dönüşmüştür ve en ufak bir kıvılcımın bozkırı tutuşturmasından büyük bir korku duyuluyor. Faşist Bahçeli'nin DEM Parti ve Öcalan'a yönelik yaptığı çağrının nedeni, birleşik devrimden duyulan derin korkudur. **Bahçeli ve dinci**

faşist iktidarın geneli, Kürt halkını devrim mücadelesinin dışında tutarak; "iç cephe"yi sağlamlaştırmak; Suriye'de girişeceği toprak ilhakları savaşına bu şekilde gitmekti.

Çürümüş, yozlaşmış BAAS iktidarının tek kurşun atmadan, geri çekile çekile teslim ettiği Suriye'deki durumdan dinci faşist iktidar bir "zafer" havası estirmeye çalışıyor. Oysa, Türkiye tekelci kapitalizmi, cumhuriyet tarihinin gördüğü en büyük ve en derin ekonomik krizinin içinde. Burjuva toplum ciddi bir çürüme, yıkım ve çöküş yaşıyor. Dinci faşist iktidar, bu gidiş toprak işgalleri, Halep dahil Suriye'nin kuzey batı bölgelerini, Rojava'nın geniş bir bölümünü ilhak ederek durdurmaya çalışıyor. Böylece, içeride işçi sınıfının, ücretli emekçilerin, yoksul kitlelerin, Kürt ulusunun düzene karşı mücadelesinden ortaya çıkabilecek bir kıvılcımı etkisizleştirmeye çalışıyor.

Dinci faşist iktidar ve faşist devlet amaçlarına ulaşabilecek, birleşik devrim tehlikesini savuşturabilecekler mi? Dünyada devrimci durum var. Hiçbir burjuva hükümet yarınından emin değil ve daha önemlisi, bu süreç hızlanarak devam ediyor. Türkiye ve Kürdistan sarsılmakta

olan emperyalist-kapitalist zincirin dışında değil, aksine tam ortasında. Dolayısıyla, devrimci durumun emperyalist-kapitalist devletler üzerindeki yıkıcı etkisinden yakasını kurtarması, kendini sıyırması mümkün değil.

Dünyada ve Türkiye'de büyük devrimci gelişmelerin eşliğindeyiz. Hiçbir burjuva iktidar yarınından emin değil ve Türkiye'nin dinci faşist iktidarı bunların başında geliyor. Devrimci durum koşullarında devrimcilerin, komünistlerin ilk ve başlıca hedefi, işçi sınıfını, emekçileri, yoksul kitleleri iktidara taşımak, onlara iktidar hedefini göstermek, iktidarın burjuvazinin elinden alınabileceğini ve alınacağını anlatmaktır. İktidarın bir devrimle, birleşik devrimle ele geçirilmesi ve emeğin iktidarının kurulması için koşullar en olgun haline geliyorlar. "İktidarı ele geçirmenin koşulları yok" demek, burjuvaziye yardım etmektir; "sol" adına burjuva sınıf adına hareket etmektir.

Büyük devrimci gelişmelerin eşliğinde olduğumuz bu süreçte işçi sınıfına, ücretli emekçilere, yoksul kitlelere ve özgürlüğe susamış Kürt ulusuna kurtuluşun bu tek ve gerçek yolunu göstereyim.

Sesimizi Duyun

Serpil Ünal

Sendikalı oldukları için işten atılan ve 150 günü aşkın bir süredir işlerine dönmek için mücadele veren Tek Gıda İş Sendikası üyesi Polonez işçilerinin Anayasal Hak Yürüyüşü'nde Çatalca Adliyesi önünde polis tarafından yolları kesildi. İşçiler yaşadıklarını polis şiddetine karşı beyaz kefen giyerek açlık grevine başladı. Polonez işçileri ile açlık grevinin 6. günü olan 13 Aralık'ta görüştük. İşçilerin soğuk havada ve açlık grevinde olmaları, sağlık sorunları yaşamalarını getiriyor. Fakat haklarını arayan işçilere uygulanan devlet şiddeti öyle bir boyuta varmış ki, rahatsızlanan işçiler için gelen ambulans alana alınmıyor. İşçilerle işten atılmaları ve eylem sürecini, Ankara yürüyüşü ve yaşadıkları süreci konuştuk.

Nermin Yılmaz

Ben 13 yıldır çalışıyordum fabrikada. Asgari ücrete çalışıyorduk. Mesai ücretleri verilmiyordu. Geçinmiyorduk. Sendikalı arkadaşlarla konuştuk, sendikalı olduk, biraz maaşlarımız düzelsin diye. Ama sendikalı olunca işten atıldık. **Biz SMS ile öğrendik işten çıkarıldığımızı ve Kod 46 ile çıkarıldık. En çok da bu zorumuza gitti. Ben tam 13 sene nasıl çalıştım bu fabrikada? Madem hırsızlık yapıyordum 13 sene hiç görmedin mi?** Zoruma gidiyor, ağlayasım geliyor anlatırken... Sendikalı olanları parça parça çıkardılar. Biz de işimize dönmek için beklemeye başladık hep birlikte arkadaşlarla. İşte 6 gündür de burada Adalet Sarayı önünde bekliyoruz.

Üretimde birlikte çalıştığımız arkadaşlar vardı, sadece onları biliyorduk. Sendikalı olan arkadaşlar tanıyordu çoğumuzu. Direniş başlayınca birbirimizi tanıştık, kaynaştık. Çalışırken hiç görmezdik diğer bölümlerde çalışan arkadaşları.

Fabrikanın önünde direndik günlerce haftalarca, ama yok. Sesimizi duyuramadık. Yani başvurulacak her yere başvurduk,

ama bir sonuç alamadık. Konuştuk arkadaşlarla dedik Ankara'ya gidelim orada sesimizi duyuralım. Çalışma Bakanı'na, Cumhurbaşkanı'na derdimizi anlatalım bu sorunu çözsün.

Fadime Altın

Ben dört aydır çalışıyordum. Daha önce başka işlerde çalıştım. Evde boş oturmuyayım, çalışayım diye girdim işe. İşe başlayınca mesai arkadaşlarımı sevdim, birbirimize alıştık, anlaştık, neşeli güzel bir arkadaşlık ortamımız vardı. Ama asgari ücret veriyorlardı. Her ayın dört hafta sonu mesaiye kalıyorduk, mesai ücreti hiç vermiyorlardı. Geceleri çalıştık mesai vermediler. Ramazanda çalıştık, oruç tuttuk ama ne yemek parası... mesai hiç vermediler.

Çok uzun yıllardır çalışan arkadaşımıza da asgari ücret veriyorlardı. Asgari ücret hepimize az, ama yıllardır çalışan arkadaşlara haksızlık büyük tabii. Onlar önce sendikalı oldular. Böyle başlamış oldu sendikaya üye olmamız. Sendikalı olduktan sonra birden değil, bölüm bölüm işten çıkarmaya başladılar. Ben izindeydim işten çıkarıldığım da.

Baktık sendikalı birçok arkadaş işten çıkarılmış, fabrikanın önüne geldik eyleme başladık, işimize geri dönelim diye. **Sonra buraya Kaymakamlık önüne geldik. Kaymakama derdimizi yandık, hiçbir çare olmadı. Sonra polis bize baskı yapmaya başladı. Emniyet Müdürü bizi tehdit etmeye başladı. Baktık derdimizi anlatamadık, Valiliğe gittik, oradan da bir çözüm çıkmadı.** Sendika Çalışma Bakanlığına başvurmuştu, Çalışma Bakanı yardımcısı geldi. Bizimle görüştü. 'Sizin sorununuzu çözeceğiz' dedi. Yine hiçbir çözüm olmadı. Özel olarak Çalışma Bakanı'na gidildi, görüşüldü, durum anlatıldı, ama değişen hiçbir şey olmadı.

En son artık sendika başkanlarımızla oturduk konuştuk, dedik ki tek çare biz işçiler Ankara'ya gidelim, derdimizi Çalışma Bakanı'na kendimiz anlatalım. Ankara'ya yürüyüş kararı aldık. Çatalca'daki Polonez Fabrikasının önünden buraya, Adliyenin önüne yürüyerek geldik. Polis burada önümüzü kesti. Ne dedikse anlatamadık. Bizi ablukaya aldılar. Adalet Sarayı'nın önünde gördük ki, burada adalet diye bir şey yok.

Biz yıllardır çalışıp vergi veriyoruz. Seçim zamanı gelip oy istiyorlar oy veriyoruz. Ankara'da oturan bakanlar niye bizim sesimizi duymuyor, niye bizi görmüyor? Kadın bakanlar var. Kadının halini kadın anlar. Kadın bakanlar neden bizim halimizi anlamıyorlar? Anlasınlar, görsünler, duysunlar bizi artık yeter! Biz anneyiz, bacıyız, kardeşiz. Biz bu memlekete evlat yetiştirdik, bizim bakıp yetiştirdiğimiz polisler bizi kalkanlarla itekleyip sürüklüyor.

Biz hakkımızı aramayalım mı? Sesimizi duyurmayalım mı? Camiye ibadet etmeye gittik, orada bile başımıza polis diktiler. İmam, müftü bile bize kötü sözler söylüyor. Müftü bizimle söz dalaşıyla kavga çıkartmaya çalışıyor. Biz sadece hakkımızı arıyoruz. Kimsenin bir şeyini istemiyoruz ki. Patronun fabrikasını, yatını, katını, servetini istemedik. Biz işimize geri dönmek, insanca şartlarda çalışmak istiyoruz, bu kadar. Bize hakkımızı versinler. Biz gidip işimizde çalışmak istiyoruz.

Biz sendika falan bilmezdik. İlk defa sendika nedir öğrendik, ilk defa polis gördük. Çoğu arkadaşımız köyden çıkıp gelmiş ekmek parası kazanmak için. Köyünün dışına çıkmamış, başka yer görmemiş. İlk defa böyle fabrika görmüş. Ekmek parası derdine gelmiş çalışıyor arkadaşlarımız, asgari ücrete boyun eğmiş. Asgari ücretten bile kesinti yaptılar. Mesailerimizi ödemediler. Yevmiyeci getirip çift mesai verdiler, ama bize mesai parasını vermediler. Tepki gösterdik, sendikalı olduk diye bizi kapının önüne koydular.

Biz hakkımızı arıyoruz. Adalet Sarayı'nın önündeyiz ama burada gördük ki, hak da yok, hukuk da yok, adalet de yok. Adalet Sarayı'nın içine girince "Adalet Mülkün Temelidir" yazar, ama hani nerede o temel. Adalet de yok, temel de yok. Biz de böyle polis barikatlarının içinde ölek. Duysunlar sesimizi biz ölüyoruz! Polonez işçileri polis ablukasında ölüyor!

Mevlüt Sarıboğa

Ben fabrikada yaklaşık üç senedir çalışıyordum. Ağrı'dan geldim çalışmak için. İlk bu fabrikada çalışmaya başladım. Sendika nedir onu da hiç bilmezdim.

Benim altı çocuğum var. Üniversiteye giden var, liseye giden var, ilkokula giden var. Üç senedir çalışıyorum, üç sene boyunca hiç zam vermediler. Asgari ücret neyse hep onu verdiler, Hafta sonu, gece mesaisi vermediler. Kaç defa da

"Kadın bakanlar var. Kadının halini kadın anlar. Kadın bakanlar neden bizim halimizi anlamıyorlar? Anlasınlar, görsünler, duysunlar bizi artık yeter! Biz anneyiz, bacıyız, kardeşiz. Biz bu memlekete evlat yetiştirdik, bizim bakıp yetiştirdiğimiz polisler bizi kalkanlarla itekleyip sürüklüyor."

yönetime gidip söyledim. 'Ben bu parayla geçiriyorum, benim altı çocuğum var ihtiyaçlarını karşılayamıyorum' diye. Keza arkadaşlar da öyle durumlarını söylediler defalarca ama 'Yok biz daha fazla veremeyiz buna imkanımız yok' dediler. Artık bir sonuç alamayınca sendikalı olmaya karar verdik. Sendikalı olunca da işten çıkarıldık. Ama gel gör ki, her seferinde bize 'zam yapamayız, imkanımız yok' diyenler bir anda yüzde 25 zam yaptı şu an çalışanlara.

Biz üç sene çalıştık, yüzde bir bile fazla vermeyen fabrika birden bire yüzde 25 zam yaptı. Demek ki, verebiliyormuş. Sendikalı olunca, hakkımızı arayınca işten çıkarıldık. Bir de Kod 46 ile çıkardılar. Beş aydır ben çocuklarımın ihtiyaçlarını doğru düzgün karşılayamıyorum. Yani benim çalışmamın emeğimin karşılığı bir hak, varsa versinler. Yoksa da desinler ki, böyle bir hak yoktur, onu bilelim. Ben asgari ücretle okula giden çocuklarımın ihtiyaçlarını nasıl karşılayayım, buna imkan yok yani bu çok açık.

Bizim burada bekletilmemiz neden? Biz hakkımızı istiyoruz. Ankara'ya gidelim Çalışma Bakanı'na derdimizi anlatalım diye yola çıktık. Şimdi benim yasalara göre yürüme hakkım varsa açın yolumuzu gidelim derdimizi anlatalım bir çözüm bulunsun. Böyle bir hak yoksa da onu söylesinler. Desinler ki böyle bir hak yok böyle bir yasa yok. Biz dönüp gidelim yani... Biz ekmeğimizin derdindeyiz, sadece işimize dönmek çalışmak istiyoruz.

Biz işimize dönmek, çalışmak istiyoruz. İnsanca çalışabileceğimiz koşullarda geçinebileceğimiz bir ücret istiyoruz. Bu yapılamayacak bir şey değil. Yasalarda bulunan hakkımızı istiyoruz bu kadar yani. Bunun için şuradaki ortama gerek yok. Ankara'ya yürümekteki sebebimiz budur. Her türlü başvuruyu yaptık bir sonuç alamadık çünkü. Bize başka bir çare bırakmadılar. Bu sorun çözülmünceye kadar da uğraşacağız.

Polonez İşçileri Ankara'ya Yürüyor

Tek Gıda İş Sendikası üyesi oldukları için işten atılan Polonez işçileri, 6 Aralık'ta başlattıkları Anayasal Hak Yürüyüşü, polis tarafından Çatalca Adliyesi önünde ablukaya alınarak ilerlemeleri engellendi. Yaşadıkları devlet şiddetine işçiler kefen giyerek açlık grevine girdi. Ardından da kimseyle konuşmamaya ve içecek de almamaya başladı.

9 Aralık günü Ankara ve İzmir'de, 11 Aralık'ta da İstanbul'da Polonez işçileri ile dayanışma eylemleri gerçekleşti.

Yağmura ve soğuğa rağmen Çatalca Adliyesi önünde bekleyişini sürdüren işçiler, açlık grevinin 5. gününden itibaren rahatsızlanmaya başladı. Ancak işçilerin fenalaşmasına rağmen polisler, çağrılan ambulansların da geçişine izin vermedi. 10 Aralık günü çağrılan ambulansa yolun açılmasını isteyen işçilere polis saldırdı ve 8 işçi yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

16 Aralık günü bir kısım Polonez işçisi, Ankara'ya yürüyüşü sürdürmek için Maltepe'den Kartal Adliyesi önüne doğru harekete geçti. "Adalet arıyoruz" diyen Polonez işçilerinin eylem durakları Adliyeler olarak belirlenmişti.

Polonez İşçileri Kartal Adliyesi Önünde

16 Aralık günü Kartal Adliyesi'ne ulaşan işçilerin önü, bir kez daha keyfi biçimde polis barikatıyla kesildi. İstanbul işçi ve emekçilerine destek için çağrı yapan aralarında kadın işçilerin de olduğu Polonez işçilerinin çağrısı karşılığını buldu. Başta kadın örgütleri olmak üzere sendikalar, emek ve meslek örgütleri, devrimci kurumlar dayanışma için Kartal Adliyesi önüne geldi.

Emekçi Kadınlar (EKA) da akşam saatlerinde Polonez işçilerinin yanındaydı. Emekçi Kadınlar Polonez işçilerinin sosyal medyada yaptıkları çağrı üzerine getirdikleri

battaniyeleri teslim etti.

EKA adına konuşan Fatma Yıldırım, "Polonez işçilerinin yanındayız. Onların onurlu mücadelesini selamlıyoruz. Hak sokakta kazanılır, eylem sokakta kazanılır. Polonez işçilerinin yanındayız. Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği, Yaşasın Polonez İşçilerinin Onurlu Mücadelesi" dedi.

Tek Gıda İş Sendikası örgütlenme uzmanı Suat Karlıkaya, geçtiğimiz hafta yaşadıkları bir olayı hatırlattı. "Kadın arkadaşımız Ayla bir müdahale sırasında polise tepkisini dile getirdiğinde polis 'Ya bu kadar insan varken sen niye konuşuyorsun. Sen kadınsın, bir kadın bu kadar konuşmaz' diye susturmaya çalıştı. En çok konuşması gereken o. Çünkü o fabrikada işçiymiş de eziliyor, emeği yok sayılıyor. Eve gittiğinde de işçi orada da emeği yok sayılıyor. Bu yüzden de en çok konuşması gereken kadınlar. Biz bu mücadeleyi kazanmak zorundayız!" dedi. Kadınlar hep birlikte "Görülmeven Emek Sesini Yükselt" sloganı attı.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası da Polonez işçilerine desteğe gelerek tabak, bardak, kaşık, peçete ıslak mendil ve yiyeceklerden oluşan paketlerini teslim etti. Kadın işçiler sloganlarla öğretmenlerin dayanışmasını selamladı.

Öğretmen Sendikası adına yapılan konuşmada da 15 Aralık günü Meclise yürümek ve "kadınların, işçilerin, emekçilerin insanca yaşam ve güvenceli çalışma hakkını ver" diye haykırarak için Ankara'ya gittiklerini, ancak polis saldırısı ile 50'ye yakın kişinin gözaltına alındığını hatırlattı, "Biz o eyleme Polonez işçilerinden aldığımız kefeni götürmüştük. Ve Ankara'nın göbeğinde 'Polonez İşçisi Yalnız Değildir' dedik! Bu bir hak arayışı, emek mücadelesidir." diyerek işçiye yolun açılmasını istedi.

Kısa bir süre sonra da Kadınlar Birlikte Güçlü (KBG) "Kadınlar Polo-

nez İşçilerinin Yanında" pankartı ve "Polonez İşçisi Yalnız Değildir" sloganıyla geldi.

Polonez işçilerinin anayasal hak müca- delesinin yanında olacaklarını ifade eden KBG, "Polonez işçilerinin talepleri kabul edilene kadar biz yanında olacağız." dedi.

Polonez işçileriyle dayanışmak için gruplar halinde gelişler gece boyunca devam etti. SES üyesi sağlık emekçileri, İstanbul Tabip Odası yöneticileri ve üyeleri, devrimci örgütler, Eğitim-Sen üyeleri ve daha pek çok emek dostu dayanışma için Polonez işçilerine desteğe geldi.

Polonez İşçilerine Polis Saldırısı

Havanın soğuk ve yağışlı olması nedeniyle geceyi geçirmek, ısınmak için çadır kurmak isteyen Polonez işçilerine polis saldırdı. Polisin saldırısını işçiler ve dayanışmaya gelenler sloganlarla sloganlarla protesto etti.

İşçiler Yeniden Ankara Yolunda

Ertesi gün işçiler, Kartal Adliyesi önünden Gebze'ye yürüyüşe geçti. Sabah 10.00 itibarıyla Ankara yürüyüşüne devam etmek için polis barikatına yüklenmeye başlayan işçiler, bir süre sloganlarla polis barikatını yararak çıkmaya çalıştı.

İşçilerin kararlılığı ve ısrarı üzerine polis sendika yöneticileriyle müzakere yapmak zorunda kaldı. Saat 11.00 civarı polis barikatı açtı ve Polonez işçileri Kartal Adliyesi önünden sahile inerek Pendik'e, oradan da Gebze Adliyesi önüne yürüyüşe geçti.

"Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Direne Direne Direnişte Zafere" sloganlarıyla yürüyen Polonez işçilerine çok sayıda kişi de eşlik etti.

Burada işçilerin yürüyüşüne damgayı, bir kadın işçinin "6 yıldır İstanbul'dayım ilk defa sahil kenarında yürüyorum" sözleri vurdu. Bu sıradan sözler, işçilerin özellikle de kadın işçilerin yaşam koşullarını bir kez daha gözler önüne serdi. İşçiler yaşadıkları çevreyi görmeden, tanımadan, iş ve ev arasında sıkışmış bir cenderede sürdürüyorlar yaşamlarını.

İşçiler Gebze Adliyesi Önünde

Kartal Adliyesi'nden Gebze'ye gelen Polonez işçileri bir kez daha polis ablukasına alındı. İşçilerin ısrarla ilerleyişini sürdürmeleri üzerine yol açılmak zorunda kaldı ve işçiler Gebze Adliyesi önüne ulaştı.

Polonez işçilerini burada desteğe gelen emek dostları karşıladı. Adliye önünde açıklama yapan Polonez işçileri, geceyi Gebze Kent Meydanı'nda geçireceklerini duyurarak meydana doğru yürüyüşe geçti. Meydana ilerleyen işçilere polis bir kez daha biber gazı ile saldırdı. İşçiler bu saldırıyı "İşçiye kalkan eller kırılсын!" sloganıyla karşıladı.

Gazetemizin yayına hazırlandığı sırada Polonez işçileri, geceyi geçirecekleri Gebze Kent Meydanına emek dostlarına çağrı yapıyordu.

Metal İşçilerinden Yasaklara Rağmen Grev

Metal işçileri, Aralık ayının ilk günlerinden itibaren arda ardına greve çıktı. Birleşik Metal İş Sendikası üyesi Hitachi Energy'nin Kartal, Tuzla, Dudullu ve Dilovası olmak üzere 4 fabrikasında işçiler, 4 Aralık'ta greve başlamıştı.

13 Aralık günü de Grid Solutions ve Schneider Elektrik işletmelerine bağlı 3 fabrikada işçiler greve hazırlandı. İşçiler Balıkesir Gönen'de bulunan MESS üyesi Arıtış Kriyojenik fabrikasında 19 Aralık'ta, Kocaeli Çayırova'da bulunan Green Transfo fabrikasında da 25 Aralık'ta greve çıkmayı planladılar. Böylece 5 işletmeye bağlı 9 fabrikada yaklaşık 2 bin metal işçisi greve çıkmış olacaktı.

Patron örgütü MESS, işçilere 3 yıllık bir TİS teklif ediyor. Ve ücretlere yapacağı %40'lık zam (ek olarak her 6 ayda bir enflasyon oranında zam) ve sosyal haklara ilişkin teklifi bu 3 yıl geçerli olacak. Sosyal haklarda ise ilk yıl %60 oranında zam ve sonraki 2 yıl için de yıllık enflasyon oranında bir artış teklif veriyor; Buna karşılık ikramiyelerin fiili çalışmaya bağlı ödenmesini, denkleştirme ve telafi çalışması yapılmasını, deneme süresinin 4 aya çıkarılmasını istiyorlar.

BMİS üyesi işçiler ise 3 yıllık sözleşmenin büyük kayıp olduğunu söyleyerek ücret zammı

olarak ilk 6 aylık dönem için ortalamada %125 zam istiyor ve sosyal haklarında kazanılmış hiçbir haklarından vazgeçmeyeceklerini, pazarlık konusu bile edilemeyeceğini söylüyorlar. Sefalet ücreti ile yaşamayacaklarını, bu dayatmaları kabul etmeyeceklerini süren işçiler, ard arda greve çıktılar. Ancak metal işçilerinin grevi geçtiğimiz birçok senede olduğu gibi yine cumhurbaşkanı tarafından "milli güvenlik" gerekçesi ile yasaklandı.

14 Aralık günü Resmi Gazete'de yayınlanan "yasaklama" kararının ardından BMİS, genel merkez binasında yaptığı basın toplantısında grev yasağını yok saydıklarını açıkladı. "Anayasa'ya aykırı grev yasaklarını tanımıyoruz" diyen BMİS adına açıklamayı, Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Özkan Atar okudu.

MESS'in metal işçilerine açlık ve sefaleti reva gördüğünü, bu dayatmaya karşı çıktıkları için işçilerin grevde olduğunu belirten Atar, **"Diğer hiçbir işletme milli güvenliği bozmamakta ama MESS'e üye 4 işletme mi milli güvenliği bozmaktadır."** dedi. Söz konusu kararın 60 günlük erteleme değil, "yasaklama" olduğunun altını çizen Atar, **"Grev yasaklamalarının yapıldığı işyerleri trafo üreten ve ürettiklerinin tümünü de ihraç eden işletmelerdir. Dolayısıyla, bu fabrikaların yurt içine yönelik üretimleri yoktur ve bu nedenle de Türkiye'nin milli güvenliği bozması söz konusu olamaz. Ayrıca, trafo üreten fabrikaların milli güvenliği nasıl bozduğunu anlamak mümkün değildir."** dedi.

MESS üyesi olmayan Green Transfo işyerinde grev kararının yasaklanmadığına dikkat çeken Atar, "Dolayısıyla aynı işi yapan bir fabrikada grev milli güvenliği bozarken, bir başka fabrikada ise milli güvenliği bozmamaktadır." dedi.

Atar, "Grevlerimiz, üyelerimizin kabul edeceği adil bir toplu iş sözleşmesi imzalanıncaya kadar dün olduğu şekliyle sürecektir. Sermaye ve iktidara düşen görev, grevleri yasaklayarak özgür toplu sözleşme hakkını engellemek değil, işçilerin talep ve beklentilerinin gereğinin yerine getirilmesidir" dedi.

Grevleri yasaklanan işçiler ise fabrikalarda sloganlarla yasağı protesto ederek, grevi sürdüreceklerini vurguladılar.

İşten Atmalara Karşı Eylemler

Sarıyer Belediyesi'nde 9 yıldır çalışan ve Sosyal İşler Müdürlüğü'nde görev yapan Yıldız Şen ile belediyede 12 yıldır çalışan ve Mali Hizmetler Birimi'nde Koordinatörlük yapan Ramazan Gökalp Özen, görevleri dışında işlerde çalışmaya zorlanmaları üzerine, bunun hukuka aykırı olduğunu belirterek yönetime itiraz edince işten çıkarıldılar.

Yıldız Şen ve Ramazan Gökalp Özen 17 Aralık'ta belediye binası önünde emek dostlarının da katılımıyla yaptıkları basın açıklamasıyla haksız ve hukuksuz bir şekilde işten çıkarılmalarını protesto etti.

"İşimizi Geri İstiyoruz" pankartı açılan eylemde konuşan Yıldız Şen, görevleri dışında işlerde çalışmaya zorlanmaları üzerine itiraz edince Kod 26 (Disiplin Kurulu Kararı ile Fesih) ile işten çıkarıldıklarını, kıdem ve ihbar tazminatlarının da ödenmediğini, bunun hem İş Kanunu hem de insan haklarına aykırı olduğunu belirtti.

“Hakkımı Ver!” Diyenlere Polis Saldırısı

Mücadeleci Sendikaların başlattığı “Hakkımı Ver!” Kampanyası kapsamında bir araya gelen sendikalar, işçi örgütlenmeleri, emekliler, çiftçiler, köylüler, çevre platformları, hayvan hakları savunucuları, 15 Aralık Pazar günü Ankara’da TBMM önünde hep birlikte taleplerini dile getirmek üzere 14 Aralık gecesi bir çok şehirden yola çıktı.

İzmir’den yola çıkmak için otobüslerinin yanına gelen Hakkımı Ver gönüllülerinin aracı polis tarafından alıkonarak yola çıkmaları engellendi. İzmirli emekçiler keyfi polis engelini tanımayarak başka bir araç tutarak gece geç saatlerde yola çıktı.

“İnsanca Yaşam, Güvenceli Çalışma Hakkımı Ver!” sloganıyla Ankara’da bir araya gelen inşaat işçileri, otobüs şoförleri, enerji işçileri, depo işçileri, metal işçileri, özel sektör öğretmenleri, atama hakları gasp edilen öğretmenler, emekliler, Ege bölgesinden gelen çiftçiler, Akbelen ve Kazdağları’nda maden ocaklarına karşı mücadele eden kadınlar, eğitim hakları ve gelecekleri gasp edilen gençler olmak üzere pek çok emekçi sabah saatlerinde Ankara’da sendikalarda toplandı.

“Hakkımı Ver!” gönüllüleri taleplerini, duyuramadıkları taleplerini bir kez de TBMM önünde dile getirmek üzere saat 12.00’de Çankaya Belediyesi önünde bir araya gelmeye başladı. “İnsanca Yaşam Hakkımı Ver”, “Asgari Ücretle Sen Yaşa Mehmet Şimşek”, “Sermayeye Değil, Emekçiye Bütçe”, “Savaşa Değil Emekçiye Bütçe”, “Havama Suyuma Toprağıma Dokunma”, “Katliam Yasasına Hayır” vb sloganlarla tüm emekçilerin taleplerini haykırdı.

“Hakkımı Ver” gönüllülerinin toplanmaya başlaması üzerine çevik kuvvet polisleri emekçileri Sakarya Caddesi’ne doğru sürmeye ve burada sıkıştırmaya çalıştı. Emekçiler Meşrutiyet Caddesi üzerinden TBMM önüne gitmekte kararlı oldukları için bu yönlendirmeyi kabul etmedi. Tartışmalar sürerken, eğitim haklarına ilişkin basın açıklaması yapan emekçilerin de aynı cadde üzerine çıkması üzerine polis onları Kızılay’a yönlendirdi. “Hakkımı Ver” gönüllüleri de Kızılay’a yöneldi. “Hakkımı Ver!” diyen emekçilerin kalkanlarla engellenmeye çalışması üzerine Kızılay’a yönelen emekçiler de geri dönerek “Hakkımı Ver!” diyen emekçilere katıldı.

Kitle polis tarafından ablukaya alınarak birbirinden uzaklaştırılmaya çalışılarak, ayrı düşen gruplara saldırmaya başladı. Emekçilere

yakından gözlerini hedef alarak biber gazı sıkmaya, coplarla vurarak, kalkanlarla iterek dağıtmaya çalıştı.

Polis saldırısında pek çok emekçi biber gazından etkilendi, başından yaralananlar oldu. Kitle sokaklara dağılarak sloganlarını atarak pankartlarını açarak TBMM’ye ulaşmak için yürüyüşe devam etti. Pek çok sokakta “Hakkımı Ver” gönüllülerinin sloganları yankılanırken, polisin saldırısıyla 47 kişi işkenceyle gözaltına alındı.

Gözaltına alınanlardan Enerji Sen Genel Başkanı Süleyman Keskin gözaltı aracından seslenerek, “Gün doğumuyla gün batımı arasında karanlık mahzenlerde kölece çalıştıranlardan hesap soracağız. ‘İnsanca Yaşama Hakkımı Ver’ demekten vazgeçmeyeceğiz, bu sloganı memleketin dört bir yanında yükselteceğiz!” dedi.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası’nda toplanan “Hakkımı Ver” gönüllüleri adına konuşan DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar, “Hakkımı Ver!” diyen emekçilerin, duyuramadıkları taleplerini TBMM önünde dile getirmek istediklerini ve anayasal hakları olmasına rağmen, polis saldırısıyla karşılaştıklarını ve aralarında KATAŞ-SEN Genel Başkanı Şahin Başaraner, Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Muhammed Hizmetçi, Enerji Sen Genel Başkanı Süleyman Keskin, Yapı Yol-İş Sendikası MYK üyesi Barış Kaya, Öğretmen Sendikası yöneticilerinden Damla Topuz ve Ozan Fındık’ın aralarında bulunduğu çok sayıda kişinin işkenceyle gözaltına alındığını belirterek, “Baskılarla, gözaltılarla emekçileri yıldıramazsınız, çünkü biz insanca yaşamak için mücadele

ediyoruz. Biz taleplerimizi TBMM önünde dile getirmek irademizden vazgeçmiş değiliz” dedi.

Ankara’daki emekçilere de saat 16.00’da polis saldırısını protesto etmek ve gözaltına alınanların serbest bırakılması için Madenci Anıtı’nda buluşma, Ankara dışındaki emek dostlarına da seslerini büyütme çağrısı yapıldı.

“Hakkımı Ver!” diyen emekçiler pankartlarını açarak saat 16.00’da Madenci Anıtı önünde yapacakları açıklama için yürümek istediklerinde, yine polisin engelleme çabasıyla karşılaştılar. Fakat emekçiler çevrede desteğe gelenlerin de sloganlara eşlik etmesi üzerine polisin bu engelini aşarak Madenci Anıtı önünde bir araya geldiler.

Ankara Emek ve Demokrasi Platformu başta olmak üzere sendikalar, emek ve meslek örgütlerinden pek çok kişi açıklamaya katılarak destek verdi.

DGD-SEN Başkanı Neslihan Acar, pek çok iş kolundan işçilerin ağır çalışma koşullarına, haklarının gasp edilmesine, işten atmalara, taşeron çalışmaya karşı “insanca yaşam” mücadelesi verdiğini fakat seslerini duyuramadıklarını, diğer yandan çiftçilerin düşük taban fiyatlar nedeniyle üretmez hale geldiklerini, maden şirketlerinin memleketin dört bir yanında doğayı katlederek tüm çevreyi zehirlediğini buna karşı köylülerin doğa savunucularının seslerini duyurmaya çalıştıklarını, diğer yandan, hayvanları katleden yasalar çıkarılmasına karşı insanların seslerini duyurmaya çalıştıklarını belirterek “Sadece 600 tane

milletvekiline sesimizi duyurmak, taleplerimizi onlara iletmek istedik. Fakat polis şiddetiyle karşılaştık, işkenceyle onlarca arkadaşımız gözaltına alındı" dedi.

Baskılarla, gözaltına alarak "İnsanca Yaşamak Hakkımı Ver!" diyenleri susturamayacaklarını belirten Acar, bir avuç sermaye sahibinin karlarına kar katarken, giderek yoksullaşan halkın ayağa kalkmaktan, birlikte mücadele etmekten başka çaresi kalmadığını, çünkü artık yaşayamaz duruma geldiklerini vurgulayarak, gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi.

Eylemde hakları gasp edilen işçiler, üretmez hale getirilen çiftçiler, dereleri, ormanları katledilen köylüler, doğa savunucuları, katliam yasasına karşı mücadele eden hayvan hakları savunucuları da söz alarak taleplerini dile getirdi.

Söz alanlar, bir çok farklı taleple yola çıkan emekçilerle bir araya geldiklerinde aslında taleplerinin ortak bir talep olduğunu gördüklerini ve bu mücadeleyi büyütme devam edeceklerini vurguladılar.

Eyleme katılan DEM Parti milletvekilleri de 'Hakkımı Ver!' diyen emekçilerin taleplerinin haklı talepler olduğunu belirterek polis şiddetiyle karşılaşmalarına tepki gösterdi. Milletvekillerine, Polonez işçilerinin Ankara yürüyüşünde önleri polis tarafından kesildiği için açlık grevine girerek giydikleri kefen verilerek, bunun meclise götürülerek Polonez işçilerinin haklı taleplerinin kabul edilmesinin sağlanması istendi.

"İnsanca Yaşam Hakkımı Ver!" diyen emekçiler, gözaltına alınan arkadaşlarının da emekçilerin serbest bırakılmasını bekledi. Tüm gözaltıların serbest bırakılmasının ardından Ankara dışından gelen emekçiler, geldikleri şehirlere dönüş için yola çıktı.

Afyon'da İnşaat İşçileri Eylemde

Afyonkarahisar'da Sayın Prefabrik Hazır Beton firmasının yapımını üstlendiği TOKİ ve Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı hastane ve okul inşaatlarında taşeron AYNG firmasında çalışan ve 7 aydır hakları gasp edilen 50 işçi, 17 Aralık günü Yapı Yol-İş Sendikası öncülüğünde eyleme başladı.

Sayın Prefabrik Hazır Beton'un önünde "İnşaat İşçisi Köle Değildir - Ücret Haktır Gasp Edilemez" pankartı açılan eylemde konuşan Yapı Yol-İş Sendikası MYK üyesi Barış Kaya, Sayın Prefabrik Hazır Beton firmasıyla sorunu diyalog yoluyla çözebilmek için mail attıklarını, görüşmeler gerçekleştirdiklerini fakat olumlu bir sonuç alamadıklarını aktardı.

Taşeron firmanın işçilerin inşaatında kendi bünyesinde çalıştığını ve alacakları olduğunu kabul ettiğini, fakat iflas durumunda olması nedeniyle ödeyemediğini, yüklenici firmadan yaptığı iş üzerinden hakediş alacağı bulunduğunu, işçilerin haklarının bu alaktan düşülerek ödenmesini talep ettiğini ve gereken tüm evrakları hazırlayıp sendikaya ilettiğini aktaran Kaya, Sayın Prefabrik yetkililerinin görüşmelerde olumlu bir adım atmadığını belirtti.

"50 işçi arkadaşımızın hakları 7 aydır gasp ediliyor. İşçilerin alacaklarına dair bütün belgelerimiz var. Arkadaşlarımız başka şehirlere işlerini ailelerini bırakıp geldiler. Bizim bu hakları almadan gitmemiz söz konusu olamaz. Arkadaşlarımız aylardır bu nedenle çok büyük sıkıntılar yaşıyor. Sayın Prefabrik yetkilileri, AYNG firmasının hak edişinden işçilerin haklarını ödeyecek bu kadar basit ve kolayca çözülebilecek bir durum. Bizim de isteğimiz bu sorunun bir an önce çözülmesidir" dedi.

Eylem devam ederken Sayın Prefabrik yetkilileri, Yapı Yol-İş'in diyalogla çözüme çabasına rağmen "Adam kaçırmak iddiasıyla polis çağıracağız, suç duyurusunda bulunacağız" diyerek provokasyona girişti.

Yapı Yol-İş Sendikası yöneticileri işçilerin sigortalarının asgari ücret üzerinden yatırıldığını, vergi kaçırdıklarını ve 50 işçinin hakkının 7 aydır gasp edilerek suç işleyen şirket yetkilileri olduğunu hatırlattı.

Afyon'daki dondurucu soğuk havaya rağmen işçiler mesai bitimine kadar eyleme devam etti.

Yapı Yol-İş Sendikası örgütlenme uzmanı Ergül Çiçekler de "Sayın Prefabrik yetkilileri sürekli olarak provoke etmeye çalıştı. Bizi adi bir şekilde adam kaçırmakla suçladı. Emniyete şikayette bulunmuşlar. Her türlü provokasyona giriştiler. Ama biz zengin yalakalarına pabuç bırakmayız. Çünkü biz işçi sınıfıyız, işçi sınıfının sendikasıyız. Yapı Yol-İş Sendikasıyız. Üç-beş patron yakasının provokasyonu ile işçinin alın terini, emeğini, alacağını tartışmalı hale getirmeyiz" dedi.

"Bizi duyun, sağlığınız size zarar verir" diyerek Sayın Prefabrik yetkililerini uyaran Çiçekler, işçi sınıfının memleketin her tarafında örgütlü olduğunu birçok şantiyede üyeleri olduğunu belirterek, "Buradaki inşaat işçilerinin hakkı gasp edildiğinde gerekirse İstanbul'daki bir başka şehirdeki inşaat işçileri harekete geçer. Bize bunu yaptırmayın" dedi.

Çiçekler, Afyon halkına bu soğuk havada gasp edilen hakları için direnen inşaat işçilerine destek vermelerini istedi.

İşçiler sabah 11.00'de Sayın Prefabrik Hazır Beton firmasının önünde eyleme devam edecek.

Sağlık Emekçileri Tekrar İş Bırakıyor

Kasım ve Aralık aylarında, Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği'ne karşı iş bırakma eylemi yapan aile hekimleri, sağlık çalışanları ve ebeler, 6-10 Ocak 2025'te yeniden iş bırakmaya hazırlanıyor. İkinci ve üçüncü basamak hastanelerdeki hekim ve sağlık çalışanları da, dayanışma, meslek onuru ve halk sağlığı için 8 Ocak'ta grevde olacak.

Türk Tabipleri Birliği (TTB), Aile Hekimliği Çalışanları Sendikası (AHESEN), Aile Sağlığı Çalışanları Ebe ve Hemşire Dernekleri Federasyonu (ASEF), Birinci Basamak Sağlık Çalışanları Birlik ve Dayanışma Sendikası'nın da aralarında yer aldığı sağlık meslek örgütleri konuya ilişkin ortak açıklama yaptı, Sağlık Bakanlığının birinci basamak sağlık hizmetlerini ve koruyucu hekimlik uygulamalarını güçlendirecek yapısal düzenlemeler yerine "Performans ve Ödeme Yönetmeliği" ile torba kanun teklifleriyle sorunları daha da çözülmez hale getirdiğini belirtti.

"Bizlerin bilimsel çalışmalarından ve dünya örneklerinden yola çıkarak getirdiğimiz kalıcı çözüm önerilerini içeren taleplerimizi duymazdan gelmekte, yanı sıra ısrar etmektedir. Bakanlık, Performans ve Ödeme Yönetmeliği ile getirdiği bazı uygulamaları geçici olarak ertelemek veya kotayı azaltmak zorunda kalmıştır. Ancak bu geri adımlar halkın sağlığı ve meslek onurumuzun korunması için yeterli değildir. Bakanlık bu geri adımların geçici olduğunu ifade etmektedir. Bu yönetmeliğin, yürütülmesinden sorumlu kişi olan Sağlık Bakanı tarafından tamamen

kaldırılması da mümkündür ve bizim öncelikli taleplerimizden birisi budur."

Açıklamada sağlık emekçilerinin talepleri ise şöyle sıralandı:

-Kamusal bir hizmet olan birinci basamak sağlık hizmetlerinin fiziki ve tıbbi donanımı ve aile sağlığı merkezleri kamu tarafından sağlanmalı

-Halka nitelikli bir sağlık hizmeti sunulabilmesi için yeterli zaman ve olanak sağlanmalı. Koruyucu sağlık hizmetlerinin öncelendiği ve ekip anlayışını gözetilen bir sistem inşa edilinceye kadar aile sağlığı merkezi sayısı hekim başına 2.000 nüfusu aşmayacak şekilde artırılmalı

-Aile hekimliğinde güvencesiz ve kadrosuz istihdam kabul edilmiyor. Aile sağlığı merkezlerinde nüfus yapısına göre yeterli hemşire, ebe, teknisyen görevlendirilmeli, aşılama ve diğer koruyucu hekimlik uygulamaları desteklenmeli, geliştirilmeli. Aile sağlığı çalışanlarının kanun değişikliği gerektiren tavan ücreti katsayısı artırılmalı

-Aile sağlığı merkezlerinde çalışan hekim, ebe, hemşire ve sağlık emekçilerine emekliliğe yansiyacak tek kalemde oluşan, insanca yaşamaya yetecek düzeyde, izin kullandıklarında, hastalandıklarında, çocuğu olduğunda veya ailesinden biri öldüğünde kesilmeyecek maaş ödenmeli

-Sağlıkta şiddeti artırıcı düzenlemeler değil şiddetin önlenmesini sağlayacak etkin ve caydırıcı tedbirler alınmalı, etkili şiddet yasası çıkarılmalı ve sağlık çalışanlarının can güvenliği sağlanmalı

Tutuklu Sendikacılar Serbest Bırakılsın!

DEV TEKSTİL, DGD-SEN, Mağaza Market-Sen, TOMİS, DİSK Limter-İş, Yapı Yol-İş, KATAŞ-SEN ve DİSK Dev Yapı-İş Didim'de DEV TEKSTİL Başkan Yardımcısı ve üyelerinin tutuklanmasını 11 Aralık akşamı İstanbul'da Şişli Cevahir AVM önünde protesto etti.

"Tutuklu Sendikacılar Serbest Bırakılsın" pankartı açılan eylemde konuşan KATAŞ-SEN Genel Başkanı Şahin Başaraner, işçilerin her gün sendikalı olmak için mücadele verdiğini, Polonez işçilerinin sendikalı olmak için mücadele verdiğini, dertlerini anlatmak için Ankara'ya gitmek için yola çıktıklarında yaşadıklarına dikkat çekerek, sendikal örgütlenme yapan sendika yöneticilerinin keyfi gerekçelerle tutuklandığını belirtti.

"Sizler işbirlikçi konfederasyonlar gibi sendikalar Ergün Atalay, Hak İş'in başkanı gibi sendikacılar istiyorsunuz. Yağma yok. Artık Mücadeleci Sendikalar sahada sizin baskılarınız, gözaltılarınız, tutuklamalarınız bizi yıldırılmaz" diyen Başaraner, yöneticilerinin, örgütlenme uzmanlarının eyleme katılmak, örgütlenme yapmak, toplantı yapmak gibi keyfi gerekçelerle tutuklandığını söyledi.

Basın açıklamasını okuyan Gülnur İnce "Sendikal faaliyetler engelleniyor. Sendika yöneticileri, işçiler hukuksuz biçimde gözaltına alınıyor ve tutuklama saldırıları ile karşı karşıya kalıyor" dedi.

Mücadele Birliği, BDSP, PDD, Kaldıraç Hareketi, Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası, Devrimci Partili İşçiler, Partizan, DİSK Emekli Sen, Yeni Dünya için Çağrı, DSB, Komün ve DGB'nin katıldığı eylemde sık sık "Gözaltılar, Tutuklamalar Bizleri Yıldırılmaz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni" sloganları atıldı.

Emekçilerin Baskısı Başkanı Azlettirdi

Güney Kore'de Aralık ayının ilk günlerinde Sıkıyönetim ilan eden başkan Yoon Suk-Yeol, Ulusal Meclis'te 14 Aralık günü yapılan oylamalarda 85'e karşı 204 oyla azledildi.

Azil için 200 oy gerekiyordu. Bir önceki azil oylamasında hazır bulunan 195 vekil, blok halinde azil lehine oy vermesine rağmen, 200'ü bulamadıkları için, süreç ikinci oylamaya kalmıştı. Şimdi, faşist başkanın azil sürecinin tamamlanması için, Meclis'in kararının Anayasa Mahkemesi tarafından onaylanması gerekiyor. Mahkemede 9 yargıç var ve en az 6'sının bunu onaylaması gerekiyor.

Aynı durum 8 yıl önce de yaşanmıştı ve o zaman tüm yargıçlar, eski başkanın görevden alınmasını oybirliğiyle kabul etmişlerdi.

Seul'de Meclis'in azil kararını kutlamak için 145 bin kişi sokaklara çıkarak kutlama yaptı.

Azil süreci, başlı başına Kore emekçilerinin başeğmez, gen mücadelelerinin sonucu gerçekleşti. Faşist Yeol'un başarısız darbe girişimi (sıkıyönetim ilanı) sokaklara dökülen milyonu aşkın Koreli emekçilerin eylemlerinin yarattığı basınç sayesinde püskürtüldü. Ulusal Meclis'in "sıkıyönetimi kaldırma" oylaması bile, ancak göstericilerin Meclis'i kuşatıp özel hareket kuvvetlerinin Meclis'i basmasına engel olmasıyla mümkün olmuştu. Polisleri oyalamayı başaran göstericiler, bu sayede Meclisteki vekillerin oylama yapması için gereken zamanı kazanmış, Meclis de sıkıyönetimi kaldırma kararını oy birliği ile almıştı. Bunun sonucunda

polisler ve askerler karara uymak zorunda kalmışlardı.

Azil süreci Anayasa Mahkemesi'nde de oylanırsa bu, emperyalistlerin halkın muazzam baskısı karşısında faşist Yeol'ü feda ettikleri, daha doğrusu, feda etmek zorunda kaldıkları anlamına gelecek.

Yoon Seok-yeol yönetiminin ilk yılında, ABD stratejik varlıklarının konuşlandırılmasını içeren ortak askeri tatbikatların sayısı, önceki yönetimin beş yılına kıyasla yaklaşık 4 kat artışla 15 oldu. Bu yılın Ocak ayından Ekim ayına kadar gerçekleştirilen sayı yaklaşık 130'du, geçtiğimiz 20 yıldaki sayıya da eşdeğer.

Hindistan'da Çiftçilerin Eylemleri Sürüyor

Çiftçilerin talepleri arasında kamulaştırılan araziler için uygun tazminat, geliştirilen arazilerin %10'unun sahiplerine iadesi ve 2013 tarihli Arazi Edinme Yasası kapsamında tek gelir kaynaklarını kaybeden aileler için yeterli rehabilitasyon yer alıyor.

Ayrıca çiftçiler, Modi hükümetinin 2020-2021 çiftçilerin şirket yanlısı üç tarım yasasını çıkarırken söz verdiği gibi, tarım ürünlerinin üretim maliyeti + %50 kar üzerinden bir asgari destek fiyatı talep ediyor.

Aralık'ın ilk haftasında hükümet çiftçilerle müzakere sözü verdi ve yürüyüşe başlayan çiftçiler eylemlerini Delhi-Noida sınırı yakınlarında süresiz oturma eylemine dönüştürdü. Ancak hükümet müzakereye başlamadığı gibi, 100'den fazla çiftçi mahkemeye çıkarmadan tutukladı, evlerine baskın yaptı, aileleri tehdit etti.

2 Aralık'ta Yeni Delhi'ye yürümek için binlerce çiftçi bir kez daha sokaklara döküldü. Buna cevaben yetkililer 3 Aralık günü çiftçilerin

Delhi'ye girişini engellemek için büyük bir şiddetle saldırdı ve çok sayıda çiftçi liderini tutukladı. Çiftçilerden çok sayıda gönüllü teslim olarak kitlesel bir "tutuklama kursu" hareketi başlattı bu defa.

9 Aralık günü sendikacılardan oluşan bir heyet HKP (Marksist) milletvekilinin öncülüğünde yetkililerle bir araya gelerek çiftçilerin derhal serbest bırakılması ve çiftçilere ve ailelerine yönelik gözdağına son verilmesi yönündeki taleplerini yineledi.

Çok sayıda çiftçi kadın 10 Aralık Salı günü, Uttar Pradesh polisi tarafından tutuklanan yüzden fazla çiftçi liderini desteklemek için mum ışığında nöbet tuttu. Protestocu kadınlar yetkilileri, çiftçilerin ailelerine gözdağı vermemeleri konusunda uyardı ve gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını talep etti.

Tutuklanan çiftçiler ise cezaevinde açlık grevindeler. Bugün de (12 Aralık Perşembe) hükümet önünde daha büyük bir eylem planlıyor.

Zindanları Yıkacak Zaferi Biz Kazanacağız

4 gün süren bu savaşta 28 devrimci tutsak ölümsüzleşti, yüzlercesi yaralandı. Ardından F tipi zindanlarda başlayan Ölüm Oruçlarında 122 devrimci hayatını kaybetti, sayısız devrimci zorla müdahalelerle sakat kaldı.

İhsan Özkan;

Çankırı'da; **İrfan Ortakçı,**
Hasan Güngörmez;

Uşak'ta; **Berrin Bıçkılar,**
Yasemin Cancı;

Ceyhan'da; **Halil Önder**
ölümsüzlüğe uğurlandı...

19 Aralık katliamı zindanlardaki ilk katliam değildi, ama devletin olanca gücünü kullandığı en büyük operasyon oldu. Aradan geçen 24 senede belki zindanlarda yeni bir katliam yaşanmadı ama, devrimci tutsaklara saldırılar hız kesmeden devam etti. F tiplerini mumla aratacak nitelikteki Y tipi ve S tipi zindanlara sürgünler, infaz yakmalar, tedavilerin engellenmesi, baskın aramalar, parmaklıkların ardından "intihar etti" denilerek yahut tedavileri engellenerek çıkan cenazeler...

Saldırıları son hızla sürüyor. Yaşananlar artık günlük sıradan haberler haline gelmiş durumda. Diğer taraftan sokağa çıkan tüm kesimlere, kadınlara, gençlere, işçi ve emekçilere, Kürt halkına, Alevilere saldırıları artarak sürüyor. Yetmiyor, sınır ötesinde Rojava'ya, Başur'a yönelik saldırıları artarak sürüyor. Ama bu vahşet, bu baskı, yaratmaya çalıştıkları bu karanlık kar etmeyecek! Ne işçi ve emekçiler, devrim güçleri pes edecek ne de devrimciler zindanlarda boyun eğecek!

Bir kez daha haykırıyoruz:
"Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!"

Devrimci tutsakları F tipi zindanlara hapsedmek ve devrimci iradeyi teslim alabilmek için devletin 20 zindanda eş zamanlı giriştiği katliamın üzerinden 24 yıl geçti.

Sadece zindanlardaki devrimci tutsaklara yönelik değildi bu saldırı. Dışarıda süregiden işçi emekçi eylemlerini engellemek, "toplumsal olayları bastırmak" için, zindanlara doldurulan devrimcilerle dışarıda emekçi halkların bağını kesmek asıl amaçtı.

"Asıl amaç ölüm oruçlarını bitirmek değil, devletin otoritesini sağlamaktır", "Cezaevlerine hakim olamayan sokağa hakim olamaz", "Eğer biz cezaevlerini kontrol altına alamazsak IMF programlarını uygulayamayız" sözleriyle kendisini ele veren sermaye kamuoyuna "Hayata Dönüş Operasyonu" olarak yansıttığı Tufan Operasyonuna 19 Aralık 2000 günü sabaha karşı başladı. 20 zindana eş zamanlı yapılan saldırıda devlet, dozerlerle ve ağır silahlarla saldırdı. Aynı zamanda dışarıdaki tüm devrimci ve demokratlara da operasyonlar

düzenledi. 4 gün süren **bu savaşta 28 devrimci tutsak ölümsüzleşti**, yüzlercesi yaralandı. Ardından F tipi zindanlarda başlayan **Ölüm Oruçlarında 122 devrimci hayatını kaybetti**, sayısız devrimci zorla müdahalelerle sakat kaldı.

Tutsakların "Asıl siz teslim olun" diye karşıladığı 19 Aralık katliamı ve ardından gelen Ölüm Orucu eylemi, faşizmin devrimcilere diz çöktüremeyeceğini tüm işçi ve emekçilere ilan etmiş oldu.

En ağır saldırının yaşandığı, yüzlerce ceset torbasının getirildiği Bayrampaşa'da; **Murat Ördemir, Cengiz Çalıkoparan, Ali Ateş, Mustafa Yılmaz, Fırat Tavuk, Aşur Korkmaz, Nilüfer Alcan, Şefinur Tezgel, Yazgül Güder Öztürk, Gülser Tuzcu, Seyhan Doğan, Özlem Ercan;**

4 gün sürdürülen savaşta Ümraniye'de; **Ahmet İbili, Ercan Polat, Umut Gedik, Ata Akçagöz, Rıza Poyraz;**

3 gün sürdürülen savaşta Çanakkale'de; **Fidan Kalşen, Fahri Sarı, Sultan Sarı, İlker Babacan;**
Bursa'da; **Murat Özdemir, Ali**

Ali Ateş

Ali İhsan Özkan

Alp Ata Akçayüz

Asur Korkmaz

Berrin Bıçkılar

Cengiz Çalıkoparan

Ercan Polat

Fahri Sarı

Fidan Kalsen

Fırat Tavuk

Gülser Tuzcu

Halil Önder

Murat Ördemir

Murat Özdemir

Mustafa Yılmaz

Nilüfer Alcan

Özlem Ercan

Rıza Poyraz

Şefinur Tezgel

Seyhan Doğan

Umut Gedik

Yasemin Cancı

Yazgül Güder Öztürk

Sultan Sarı